

Č. 11.736.

Z n á m k o v é p r á v o: Zaměnitelná podobnost známek Jekor a Vikor, z nichž jedna je pouze slovní, druhá kombinovaná?

(Nález ze dne 15. února 1935 č. 11.601/35.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 3319/24, 10.519/33.

V ě c: Václav P. v T. (adv. Dr. Frt. Barnet z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za spolužalovanou firmu Továrna na zužitkování kostí Fr. R. v B., adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) o ochrannou známku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Podle obsahu známkových archů, připojených ke spisům, byla pro spolužalovanou stranu fu Továrna na zužitkování kostí Fr. R. zapsána 10. července 1922 u obch. komory v Olomouci pro výživné a léčivé přípravky z kostní moučky pro dobytek pod č. 2612 slovní známka »Vikor«. Znamka ta byla u téže komory 25. června 1932 pod čís. 5038 obnovena. Pro stěžující si stranu firmu Václav P., drogerie v T., byla zapsána 17. května 1932 u obch. komory v Českých Budějovicích pro výživný prášek pro všechna domácí zvířata pod č. 2020 kombinovaná známka, vykazující na bledě žlutavém podkladě čtyři obdélníková pole, ohraničená silnějšími hnědými pásy. Obdélníková pole jsou k sobě přiřazena svou delší stranou. Prvý a třetí obdélník je širší, druhý a čtvrtý užší. V prvním obdélníku jest obrázek krávy s teletem, pod ním pak drobnější text, obsahující údaje o vlastnostech, určení a účinnosti přípravku, o který jde, dále návod k upotřebení, údaj »Obdržíte v drogerii — — — lékárně« a posléze označení firmy výrobcovy s označením závodu »U zlaté hvězdy«. V textu se vyskytuje dvakrát název »Jekor«. Druhý a stejně i čtvrtý obdélník obsahují pouze text, doporučující »Jekor« pro jeho účinnost. Slovo »Jekor« jest v obou těchto polích provedeno zvláště nápadně. Třetí obdélník obsahuje pak obrázek vepře a pod ním nápisy »Výživný prášek pro všechna domácí zvířata »Jekor«. Název »Jekor« jest tu rovněž proveden obzvláště výrazně.

Žalobou de pres. 17. června 1932 domáhala se spolužalovaná strana výmazu známky č. 2020/České Budějovice pro zaměnitelnou podobnost se slovem »Jekor« v ní obsaženým s obsahem své slovní známky »Vikor«.

Min. obch., zjistivši, že obě známky jsou zapsány pro stejný druh zboží a že známka spolužalované strany jest starší napadené známky čís. 2020/České Budějovice, vyhovělo nař. rozhodnutím žalobě, prohlásilo zápis posléz zmíněné známky právně neúčinným a nařídilo její výmaz. Při tom se řídilo ministerstvo těmito úvahami:

Otázka podobnosti se tu týká podobnosti známkových slov »Vikor« a »Jekor«. Obě slova se shodují druhou slabikou »kor«, dále počtem slabik, počtem písmen i slovním přízvukem. Kromě toho jsou si také hlásky »i« a »e« v první slabice slov foneticky dosti blízké. Rozdíly obou známkových slov (»Vi« — »Je«) ustupují tu vedle společných znaků do pozadí, takže rozdíly slov nemění jejich celkového zřetelného a sluchového dojmu,

který jest u obou slov týž. Rovněž se slova neliší ani svým významem. Strany vykládají sice etymologii obou slov, podle níž má býti slovo »Vikor« zkratkou slov »vita pecoris«, kdežto slovo »Jekor« lidovým zčeštěním německých slov »ist gar«, avšak tato tvrzení stran tu nic neprokazují. I když strany skutečně tímto způsobem došly k utvoření obou známkových slov, jest přece tento moment sám o sobě pro spor podle § 3 známk. novely bez významu, neboť obě slova jsou nejen slova uměle utvořená invencí svých původců, nýbrž i takového rázu, že nelze očekávat, že budou pojata konsumenty v tom smyslu, který jim strany svým výkladem přikládají. Naopak jest daleko pravděpodobnější, že konsumentí na výše vyloženou etymologii známkových slov vůbec nepřijdou a že smyslu slov sami ani neuhádnou. Sluší proto, přezkoumává-li se smysl obou slov s hlediska konsumentova, označiti obě známková slova za zcela fantasiijní. Z uvedených důvodů třeba obě známková slova uznati za zaměnitelně podobná. Při tom třeba uvážiti, že konsumenty tu budou mnohdy i lidé nepřilíš vzdělaní, že nevidí známek vždycky vedle sebe, aby je mohli porovnávat, nýbrž často každou známku zvláště a někdy po dosti dlouhém časovém intervalu. Rovněž tu nejde ani o zboží vysoké hodnoty, takže tu nelze počítati u konsumentů se zvýšenou pozorností.

Slyšení znalců o podobnosti, k němuž ostatně žádá ze stran nedala podnětu, neshledává min. nutným, ježto — jak je notorické — chovají na venkově některý dobytek, zvláště vepře a kozy, příslušníci kteréhokoliv stavu, takže lze za to míti, že chráněné zboží jest určeno pro široký konsum. Okolnost, že ve známkách bylo v obou slovech použito různých druhů písmen, jest bez významu se zřetelem k ustanovení § 2 známk. novely.

Obě známková slova tvoří jednak výhradný obsah (Vikor), jednak při své nápadnosti, zvláštní výraznosti provedení a několikerém opakování na různých čelných místech podstatný obsah (Jekor) sporných známek. Při ryze fantasiijní povaze obou slov mají tu známková slova povahu specifického pojmenování zboží, podle něhož budou konsumentí chráněné zboží v obchodě požadovati. Za těchto okolností však třeba při podobnosti slovního textu známek uznati také na podobnost známek samých, při čemž již nezáleží na tom, že jedna z obou známek obsahuje vedle specifického známkového pojmenování zboží ještě jiné součásti sebe výraznější. Jest tedy také poukaz žalované strany na rozdíly obalu, barvy, celkového provedení i ostatního textu odmítnouti jako zcela nerozhodný. Ostatně nelze u známky spolužalované strany vůbec hleděti k obalu, provedení a pod., neboť obsah zapsané známky, kterýž jest tu jedině rozhodný, tvoří výlučně slovo »Vikor«. Podle § 3 známk. nov. postačuje pouhá objektivní podobnost známek, která jest způsobila vzbuditi u konsumentů omyl o provenienci chráněného zboží. Netřeba proto zkoumati v tomto sporu, zda jednala stěžující si strana, když si svou známku dala zapsati, po příp. když jí užívala, ač byla protistranou na možnost záměny upozorněna, bona či mala fide. Vývody stran, pokud hledí k této otázce, netřeba se tedy zabývat.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Nař. rozhodnutí vychází ze zjištění, že slova »Vikor« a »Jekor« jsou slova fantasiijní, že je sluší pojímati jako pojmenování zboží jimi chrá-

něného a že slova ta — užita jako známky pro zboží stejného druhu — svojí podobností mohou v obyčejném kupci vzbuditi omyl o provenienci zboží.

Zjištění, že slova ta jsou fantasijní a že je sluší pojímati jako jména zboží, stížnost neodpírá; namítá toliko, že zjištění jejich podobnosti jest nesprávné. Otázka ta je ovšem otázkou skutkovou a odpověď na ni úřadem danou může tudíž nss zkoumati v mezích stížnosti jen s hlediska § 6 zák. o ss, t. j. zda neodporuje spisům a zásadám logického myšlení nebo není-li jinak vadná. Nedostatků takových nss v daném případě neshledal. Žal. úřad zjistil ve shodě se spisy, že obě slova »Vikor« i »Jekor« mají stejný počet slabik, písmen a že se shodují druhou slabikou »kor«. Proti tomu nevznáší stížnost výtek. Dále vycházel žal. úřad ze zjištění, že tato druhá shodná slabika »kor« je tak výrazná, že je s to způsobiti k záměně vedoucí omyl průměrného konsumenta o provenienci zboží, chráněného střetnuvšími se známkami, obzvláště se zřetelem k tomu, že konsument známky zpravidla nevidí vedle sebe. Nss nemohl přes odpor stížnosti shledati tento myšlenkový postup žal. úřadu nelogickým, obzvláště když písemná stížnost nenamítá ničeho proti míře intelligence průměrného konsumentenstva, z jejíhož předpokladu právě žalovaný úřad vycházel. Se zřením k tomu neshledal pak nss ani nelogickým a tudíž vadným úsudek úřadu, že slabika »kor« je té výraznosti, že je s to založiti aspoň fonetickou záměnu obou slov přes to, že se prvou slabikou liší. Při tom nelze také přehlédnouti, že kupec zboží známky často z vlastní zkušenosti nezná — což žal. úřad v nař. rozhodnutí rovněž naznačil —, nýbrž že má o jejich charakterisujících znacích jen představu vzbuzenou údaji jiných kupců, doporučujících mu zboží známkou chráněné (Boh. A 10.915/33). Na podkladě těchto úvah neshledal nss vadným úsudek úřadu o podobnosti slov »Vikor« a »Jekor«.

Stížnost ovšem namítá, že žal. úřad nemohl po právu nalézt na podobnost střetnuvších se známek ani za tohoto předpokladu, ježto na jedné straně jde o známku kombinovanou a na druhé straně o známku slovní a vytýká, že k této skutečnosti, patrné ze zápisů, v nař. rozhodnutí nebylo vůbec přihlédnuto.

Ani tu nemohl nss dáti stížnosti za pravdu. Z nař. rozhodnutí jest nad pochybnost patrné, že žal. úřad byl si plně vědom toho, že známka st-lova jest známkou kombinovanou — kterou popsal shodně s obsahem známkového archu ke spisům připojeného — a že známka protistrany jest pouze známkou slovní, že tyto rozdíly ve struktuře obou známek vzal plně v úvahu a že přes to svůj úsudek o podobnosti založil výlučně jen na zaměnitelnosti slov »Vikor« a »Jekor«. Jest proto v odporu se spisy, že k tomuto rozdílu střetnuvších se známek nebylo přihlédnuto. Leč ani po věcné stránce nemohl nss uznati výše podanou výtku důvodnou. Již v nál. Boh. A 10.519/33, 3319/24 a j. vyslovil nss právní názor, na kterém trvá i v případě daném, že známky slovní i kombinované obsahující slovní text povahy fantasijní, který svým utvořením má ráz pojmenování, takže může býti pokládán za jméno zboží, lze považovati za podobné bez ohledu na jejich ostatní obsah, může-li býti tento text při obyčejné pozornosti obyčejného kupce zaměněn.

Neodporuje-li stížnost — jak již výše zdůrazněno — zjištění žal. úřadu, že slova »Vikor« a »Jekor« jsou fantasiijní, jež mohou býti pojímána jako jméno zboží chráněného a není-li — jak rovněž bylo již dovozeno — vyvráceno další zjištění, že slova ta mohou býti obyčejným kupcem při obyčejné pozornosti zaměněna, pak nelze přiznati úspěchu stížnosti obracející se proti výroku žal. úřadu o podobnosti střetnuvších se známek podle § 3 znám. novely z r. 1895. K opodstatnění pak tohoto závěru nemusel úřad — je-li mimo spor, že jde v daných případech o známky zapsané pro zboží, jež jest předmětem širokého konsumu — hledati opory v dobrozdání znalců (Boh. A 4377/25, 10.519/33 a j.).

Stížnost jest tudíž bezdůvodná ve všech směrech.

Č. 11.737.

Z n á m k o v é p r á v o: * Pro řešení otázky, zda to které slovo užitě za známku jest slovem popisným, není rozhodným, zda musí či nemusí slovo to za všech okolností býti jako popisné konsumentstvem pojímáno, nebo zda může býti pojímáno také jinak, nýbrž zda může býti chápáno jako popisné, nebo zda je zjištěno neb notoricky známo, že tak pojímáno býti nemůže.

(Nález ze dne 15. února 1935 č. 11.602/35.)

V ě c: A. S. Bakteriologisk Laboratorium »Ratin« ve Fredericksbergu (adv. Dr. Richard Biehal z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za spolužalovanou stranu Landwirtschaftskammer für die Provinz Brandenburg und für Berlin v Berlíně adv. Dr. Richard Stránský z Prahy) o ochranou známku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost. — — —

D ů v o d y: Pro stěžující si stranu, firmu A. S. Bakteriologisk Laboratorium »Ratin«, Fredericksberg, byla podle spisů obch. komory ve Vídni zapsána 17. února 1911 pod č. 46.062 pro bakteriologické přípravky slovní známka »Ratin«. Zámka ta byla u obch. komory v Praze 20. ledna 1921 pod č. 15.431 a 3. listopadu 1930 pod č. 40.880 obnovena.

Pro spolužalovanou stranu firmu Landwirtschaftskammer für die Provinz Brandenburg und für Berlin v Berlíně byla na podkladě národní známky německé č. 344.147 zapsána 9. září 1926 u Mezinárodního úřadu pro ochranu živnostenského vlastnictví v Bernu pro výrobky k hubení živočichů a rostlin pod č. 48.663 slovní známka »Ratthan«.

Žalobou de pres. 28. února 1930 domáhala se stěžující si strana zrušení ochrany známky strany spolužalované »Ratthan« pro tuzemsko — mimo jiné — jednak z důvodu zaměnitelné podobnosti se známkou »Ratin«, jednak podle § 1 znám. novely z r. 1895 z důvodu deskriptivnosti. Proti tomu podala spolužalovaná strana 14. června 1930 námitky a současně protizalobu, kdež jednak popírala zaměnitelnou podobnost obou střetnuvších se známek, jakož i popisnou povahu známky »Ratthan«, jednak vytýkala popisnou povahu známce »Ratin«.